Primaire Lateraal Sclerose (PLS).

Door dr. R. Bruyn.

Bron: VSN Nieuwsbrief ALS, PSMA, PLS, Strümpell, Kennedy. November 2002

PLS is een aandoening van het zenuwstelsel, dat zich eveneens kenmerkt door stijve benen. Ook deze aandoening is langzaam progressief, en op den duur klagen veel patiënten over vermoeidheid, stijve armen en soms uiteindelijk ook problemen met kauwen en slikken. Deze aandoening is niet erfelijk. Het verschil met HSP (Strumpell) wil nog wel eens lastig zijn, zeker in het begin van de ziekte, als de klachten alleen beperkt zijn tot de benen. Slechts indien er in één familie meerdere personen dezelfde klachten hebben, is het stellen van de diagnose niet zo moeilijk. Maar indien er in een familie slechts één persoon is met klachten, kan dit net zo goed iemand zijn die PLS heeft als de eerste van een familie die HSP zal krijgen. Het ontstaan van een dergelijke zogenaamde spontane mutatie voor HSP is onbekend. Meestal stelt men pas de diagnose PLS, nadat tal van andere oorzaken voor de spasticiteit van benen (en armen) zijn uitgesloten. Dit doet men door een aantal bloedtests en een MRI van hersenen en ruggenmerg. Sporadisch komt het voor dat PLS overgaat in ALS en dan pas na vele jaren. Uit de patiëntenpopulatie van prof. De Jong van het AMC zijn slechts drie patiënten bekend, bij wie eerst PLS was vastgesteld en bij wie na respectievelijk na 7, 9 en 27 jaar de diagnose herzien moest worden tot ALS. Therapeutisch is er in wezen geen verschil met HSP behandeling.